

BLOG**O čom to je, alebo dva pohľady na úlohu komory.**

8.3.2011 o 18:09 | Prečítané 577-krát

K napísaniu prvého príspevku ma postrčila moja osobná skúsenosť so záujmom Slovenskej komory architektov o svojho radového člena. Osobná skúsenosť je ale málokedy objektívna. Preto som sa rozhodol zistiť, ako to v tej našej Komore je. Po uverejnení desiatich príspevkov a zosumarizovaní reakcií na ne si dovoľím, aj keď s vedomím zjednodušovania, napísať ako to vidím dnes.

Ale najprv musím zdôrazniť jednu zásadnú vec. Moji cieľom nie je likvidácia Komory! Mojom cieľom je činnosť komory, ak to bude možné, postaviť z hlavy na nohy v zmysle Maslowovej pyramídy potrieb. (pozri blog Maslowova pyramída potrieb 1,2,3) Mojou snahou je aspoň trochu pootočiť kormidlom smerovania činnosti Komory v prospech jej súčasných radových členov.

Keď som začiatkom januára písal svoj prvý článok nemohol som pochopiť, prečo sa moja stavovská organizácia otáča ku mne chrbtom a prečo, keď sa na ňu obrátil porušovateľ mojich autorských práv mu vychádza plne v ústrety. Dnes tomu už rozumiem.

Najprv sa ale vrátim k výsledkom môjho blogovania.

V skratke:

- Na každý jeden uverejnený blog prišlo viacero reakcií.
- Absolútna väčšina reakcií architektov prišla na môj súkromný e-mail. Prečo asi?
- Všetci radoví členovia Komory ktorí reagovali na moje články so mnou súhlasili. Všetci!
- Člen predstavenstva komory ako aj dlhodobý riaditeľ úradu komory so mnou v zásade nesúhlasili. Len títo dvaja!
- Predseda SKA na môj otvorený list v ktorom ho upozorňujem na chyby pri zostavovaní programu valného zhromaždenia zatiaľ vôbec nereagoval. Aj nereagovať je odpoveďou!

Isto môže padnúť a určite aj padne námietka, že táto moja štatistika nie je reprezentatívna. Asi nie je, ale inú nemám a preto môžem pracovať len s touto.

A ešte jedna poznámka. Aj keď je pravdou, že Komora to sme my všetci, prax je celkom iná. My všetci sme Komorou len na valnom zhromaždení. Po ňom sú „Komorou“ len jej zvolené orgány a jej úrad. Ako som prišiel k tomuto záveru a prečo to tak je sa pokúsím vysvetliť v tomto a nasledujúcom príspevku.

Postoj SKA k svojim radovým členom ako aj reakcie na moje blogy vychádzajú z rozdielneho pohľadu vedenia Komory a jej radových členov na hlavné úlohy SKA. Tento rozdielny postoj je základným problémom pri komunikácii vedenia Komory a jej členskej základne. Tento rozdielny výklad hlavných úloh SKA je jasne viditeľný v reakciách na moje články.

Môj postoj ako aj postoj reagujúcich radových členov SKA vychádza zo ZÁKONA č. 138/1992 Zb. Slovenskej národnej rady z 28. februára 1992 o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch. V zákone je hlavná úloha Komory jednoznačne definovaná v § 24, odst. (2) písmeno a) týmito slovami:

„Slovenská komora architektov je samosprávna stavovská právnická osoba, ktorej úlohou je

najmä podporovať architektov a krajinných architektov a obhajovať ich práva a profesijné, sociálne a hospodárske záujmy,“

Tieto slová zákona si ale vedenie SKA ako aj úrad Komory vysvetľujú úplne inak ako jej radoví členovia. Ako sa možno dočítať v reakciách na moje príspevky vedenie a úrad Komory si citované slová zákona vysvetľuje nasledovne:

Hlavnou úlohou Komory je ochraňovať verejnosť pred architektmi.

Ak sa to niekomu zdá pritiaľnuté za vlasy tak sa pozrime ako som k tomuto názoru prišiel.

Vo svojich blogoch som sa viackrát vyjadril, že jednou z hlavných úloh SKA má byť obhajoba oprávnených záujmov jej členov ako aj architektov vo všeobecnosti. Pri tom som sa vždy odvolával na hore odcitovanú časť zákona. Na tieto moje názory reagoval člen predstavenstva SKA, kolega Bohumil Kováč nasledovne:

„Kvôli tomu komora nevznikla...Nie je to dobročinná organizácia, nevznikla na ochranu záujmov svojich členov (tvrdý omyl kolegu Mrvu).“

Možno ešte jasnejšie sa vyjadril vo svojej reakcii bývalý dlhoročný (19 rokov) riaditeľ úradu Komory JUDr. Hutta CSc.

„Komora architektov neexistuje preto, aby architektom bolo dobre, ale aby verejnosť bola chránená pred architektkami. To je prazáklad existencie všetkých profesijných komôr na svete.“

Keď som si uvedomil ako si vysvetľuje základné úlohy SKA jej vedenie a jej úrad v tom momente mi bolo jasné, prečo Komora robí to, čo robí a prečo to robí tak ako to robí.

Bolo odo mňa za týchto podmienok naivné obracať sa na komoru so žiadosťou o radu, či nebudaj o pomoc. Veď Komora tu nie je na to, aby pomáhala svojim radovým členom (teda aspoň podľa jej vedenia), alebo aby im bolo nebudaj dobre!

A v tomto svetle je úplne jasné prečo sa Komora tak angažovala na strane porušovateľa mojich autorských práv. Veď tým (aspoň podľa jej vedenia) napĺňala svoju hlavnú úlohu – ochraňovala verejnosť pred architektom!

Ale ak je to tak, ako to deklaruje vedenie Komory, nemala by byť činnosť SKA financovaná zo štátneho rozpočtu? Veď ochrana obyvateľstva je jednoznačne úlohou štátu a štát by ju mal teda aj financovať, tak ako financuje políciu, armádu, hasičov, alebo colníkov! Namiesto toho Komora „žije“ len z našich členských príspevkom. Z peňazí ktoré jej posielame v dobrej viere, že za to bude napĺňať svoje poslanie dané jej zákonom. Teda len na zopakovanie, že bude:

„najmä podporovať architektov a krajinných architektov a obhajovať ich práva a profesijné, sociálne a hospodárske záujmy,“

Ach, aký som bol doposiaľ naivný.! A so mnou asi aj väčšina radových členov Slovenskej komory architektov.

Autor: **Akad.arch.Ing. Igor Mrva**